

29 травня 2014 року
№13 (24)

INSIDE UKRAINE

1. Державні рішення.....	3
1.1. Недопрацювання влади в організації виборів	3
1.2. Питання до командування АТО	4
1.3. Хто координуватиме європейську інтеграцію в Україні?	5
2. Економічна ситуація	6
2.1. Очікування від Петра Порошенка в економічній сфері	6
2.2. Пропозиція НБУ щодо валютних кредитів	6
2.3. Ситуація в енергетичній сфері.....	7
3. Політична конкуренція	9
3.1. Обіцянки та виклики переможця президентської гонки	9
3.2. Неочікувані результати виборів	10
3.3. Київська перемога Віталія Кличка	11

Міжнародний Центр Перспективних Досліджень (МЦПД) відновлює видання аналітичного вісника «Inside Ukraine», випуск якого було призупинено у вересні 2010 року.

Метою публікації є надання об'єктивної інформації про поточні політичні події в Україні та поглибленого аналізу головних тенденцій внутрішньополітичного життя в державі. Подібний аналіз допоможе розставити пріоритети у справі проведення реформ у різних сферах державної політики та оцінити якість державних рішень з точки зору їх впливу та послідовності. Окрему увагу приділяється оцінці політичної конкуренції в Україні та здатності ключових політичних гравців реагувати на виклики часу.

©2014 Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД)

У разі цитування обов'язкове посилання на МЦПД

Над випуском працювали:

Віра Нанівська, Ярослав Ковальчук, Олена Захарова, Володимир Притула, Василь Філіпчук, Василь Поворозник, Світлана Мізіна, Анатолій Октисюк, Олексій Оболенський, Світлана Судак

Цей матеріал підготовлено за підтримки Міжнародного фонду "Відродження". Думки та погляди, висловлені у матеріалах видання, можуть не співпадати з позицією Міжнародного фонду "Відродження"

1. Державні рішення

Завдяки мобілізації суспільства вдалося провести демократичні вибори в один тур, незважаючи на цілеспрямовану кампанію терористів на Сході щодо їх зриву. У деяких аспектах уряд не допрацював, зокрема у питанні організації роботи ДВК при мінімальній кількості їх членів, гарантуванні інформаційної безпеки та захисті членів виборчих комісій на Донбасі. Критику викликає неефективність антитерористичної операції на Сході, через яку не вдалося забезпечити проведення виборів на значній частині Донбасу.

1.1. Недопрацювання влади в організації виборів

Одним із завдань урядової програми Арсенія Яценюка було забезпечення чесних і прозорих президентських виборів. Демократичність виборчого процесу 25 травня 2014 року не викликає сумнівів, однак технологічна організація виборів з боку уряду стала предметом критики.

Навіть при наявності політичної волі уряду державна виконавча машина не спроможна стовідсотково реалізувати політичні рішення. Їх виконання впирається у необхідність чіткого формулювання покрокових доручень з центру. При цьому центральна влада, приймаючи ті чи інші рішення, не опрацьовує ризики, з якими зіткнуться виконавці цих доручень, та не розробляють альтернативних сценаріїв, до яких подібні кроки можуть призвести.

Наприклад, влада передбачила, що деякі кандидати можуть в останній момент відкликати своїх членів виборчих комісій і саботувати вибори, що призвело б до їх зриву. Щоб протидіяти цьому сценарію, Верховна Рада зменшила мінімальну кількість членів дільничних виборчих комісій (ДВК) з 12 до 9 чоловік. Як наслідок, ДВК не справлялися з потоком виборців, особливо в округах з високою явкою або в регіонах, де президентські вибори проводилися паралельно з місцевими, зокрема в Києві. У результаті через великі черги на дільницях частина виборців не проголосувала, хоча і планувала.

Одним із способів протидії технологіям зриву виборів може бути закріплення відповідальності кандидатів, а також їх членів у ДВК у виборчому законодавстві. У цьому випадку будь-які спроби відкликати своїх представників напередодні виборів чи використати технічних кандидатів з метою збільшення свого представництва у виборчих комісіях будуть пов'язані з неминучим покаранням. Це ще раз доводить необхідність прийняття виборчого кодексу, у якому будуть уніфіковані всі юридичні норми щодо проведення виборів.

Питання кримінальної відповідальності за фальсифікації на виборах піднімалося ще перед парламентськими виборами 2012 року. Представники тодішньої опозиції, які тепер представлені в уряді, наполягали, що злочини, пов'язані з виборами, повинні мати триваліший строк давності, а члени виборчих комісій, які причетні до цих злочинів, понесуть покарання вже за нової влади. Як бачимо, питання порушень на парламентських виборах 2012 року зараз не піднімається, а багато членів ДВК і ОВК з тієї кампанії брали участь і в організації нинішніх президентських виборів.

Актуальним питанням у процесі організації виборчого процесу є

Технологічна організація виборів з боку уряду стала предметом критики

ДВК не завжди справлялися з потоком виборців

Питання порушень на парламентських виборах 2012 року зараз не піднімається

інформаційна безпека. СБУ повідомляла про спроби втручання в роботу електронної системи ЦВК. Хоча ці спроби вдалося попередити, веб-сайт ЦВК протягом тривалого часу не функціонував у коректному режимі та не відображував результати підрахунку голосів.

Влада також не спромоглася гарантувати безпеку членам виборчих комісій на Донбасі. Численні випадки викрадення голів ОВК і залякування членів комісій, а також захоплення адміністративних будівель і знищення виборчої документації призвели до того, що вибори були проведені лише у 9 з 34 виборчих округів Донецької та Луганської областей.

Від уряду очікувалася максимальна мобілізація військових сил і співробітників міліції у день виборів, яка скувала б дії терористів щодо зриву виборів і локалізувала б їх на мінімально можливій території. Натомість якщо за тиждень до виборів проблеми з їх проведенням були у 12 округах на Донбасі, до 25 травня їх кількість збільшилася до 25. У результаті більше 4 мільйонів виборців регіону не змогли скористатися своїм виборчим правом.

1.2. Питання до командування АТО

Неефективність антитерористичної операції на сході, яка триває вже два місяці, призвела до того, що терористи продовжують утримувати контроль у регіоні та змогли зірвати президентські вибори на більшій частині Луганської та Донецької областей.

Розстріл українських військових під Волновахою продемонстрував некомпетентність командного складу армії, а засідка на батальйон територіальної оборони «Донбас» і ненадання йому допомоги з боку регулярних частин української армії свідчить про відсутність координації між різними підрозділами з боку командування АТО та зраду частини керівництва.

З іншого боку, перші успіхи АТО в Донецьку та Маріуполі 26 травня довели, що в українських військових є ресурси, щоб протидіяти терористам, уникаючи жертв зі своєї сторони, але все залежить від командування. Щоб розвинути успіх і нарешті стабілізувати ситуацію на сході, не можна дозволити терористам перегрупувати свої сили та отримувати постійне підкріплення з боку Росії.

Андрій Іларіонов, експерт і колишній радник Володимира Путіна, наголошував на необхідності закрити східний кордон України ще наприкінці лютого. Натомість за три місяці протистояння український кордон у Луганській області залишається відкритим для озброєних груп бойовиків, проти яких прикордонні застави не можуть нічого вдіяти. Питання посилення прикордонних загонів військовими формування не піднімається, хоча зрозуміло, що перемогти сепаратистів не вдасться, якщо не перекрити шляхи отримання ними зброї та підкріплення з Росії.

Хоча у Державній прикордонній службі є і спецзагони, і розвідка, голова служби Микола Литвин заявляє про обмеженість ресурсів. У результаті цілі колони техніки з озброєнням та бойовиками потрапляють на територію України, а лідери сепаратистів, зокрема Валерій Болотов, безперешкодно перетинають кордон з Росією.

Поведінка керівництва Збройних Сил, Держприкордонслужби і МВС під час подій в Криму та на Донбасі вимагає правової оцінки та має стати предметом підвищеного інтересу з боку прокуратури.

Проблеми з інформаційною безпекою під час виборів

Терористи змогли зірвати вибори на Донбасі

Експерти наголошували на необхідності закрити східний кордон України ще наприкінці лютого

Відкритим залишається питання притягнення до відповідальності офіцерів, злочинна бездіяльність чи відверта зрада яких призвела до жертв серед українських військових і мирного населення, а також до фактичної втрати частини території країни.

1.3. Хто координуватиме європейську інтеграцію в Україні?

27 травня Арсеній Яценюк вперше публічно озвучив ідею можливого механізму координації імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Уряд вирішив піти шляхом найменшого спротиву і віддати координацію відповідному підрозділу в Секретаріаті КМУ, який куруватиме заступник Міністра Кабінету Міністрів.

Незважаючи на назву структурного підрозділу, важливіше, які повноваження він отримає. Координація і моніторинг – це вже не просто доручення Кабміну як радянської системи управління, це постійна робота за найрізноманітнішими напрямками. Таке питання постає від того, що Угода про асоціацію – це наймасштабніший в історії України двосторонній міжнародний договір, яким передбачена величезна кількість зобов'язань української сторони.

До виборів Петро Порошенко заявляв, що з ЄС домовлено про створення посади віце-прем'єр-міністра або першого віце-прем'єр-міністра з питань європейської інтеграції. Це однозначно посилює б євроінтеграційний напрям державної політики. Людина, яка обіймає таку посаду, за визначенням є членом Кабінету Міністрів, присутня на засіданнях уряду, може впливати на прийняття рішень. Ще актуальнішим є питання, коли буде створено двосторонні органи відповідно до Угоди про асоціацію, зокрема Раду та Комітет асоціації.

Зрозуміло, що Прем'єру хочеться залишити за собою імідж головного євроінтегратора. Проте, в реальності це може послабити позиції України щодо виконання взятих нею зобов'язань.

Яценюк також заявив про створення нових посад заступників міністрів з питань європейської інтеграції у кожному міністерстві. Це однозначно позитивний сигнал, проте тут варто одразу передбачити горизонтальну модель співпраці між цими заступниками.

Також у кожному міністерстві працюватиме фахівець з ЄС, «який допомагатиме Україні виконувати угоду між Україною та ЄС». Питання полягає у тому, в якому статусі така людина працюватиме. Якщо це буде іноземець, він не зможе бути державним службовцем. Якщо він займатиме посаду консультанта, невідомо, кому він надаватиме свої послуги: заступникам міністрів чи відповідним структурним підрозділам міністерств.

Арсеній Яценюк не згадав про інші центральні органи виконавчої влади (агентства, служби, інспекції), які підпорядковуються міністрам відповідних напрямів. Поки незрозуміло, як відбуватиметься координація дій у цих органах.

Висновок один: необхідно створити окремий координаційний орган євроінтеграції, бажано міністерство, адже відповідно до українського законодавства, воно наділене найбільш потрібними функціями та повноваженнями. Посилення інших міністерств спеціальними заступниками також є позитивною ідеєю, оскільки забезпечить синергію усіх відомств.

Уряд іде шляхом найменшого спротиву у питаннях євроінтеграції

Прем'єру хочеться залишити за собою імідж головного євроінтегратора

Необхідно створити окремий орган координації євроінтеграції

2. Економічна ситуація

Економічна ситуація в Україні вимагає від новообраного Президента проводити реформи, оскільки без конкретних результатів він швидко втратить довіру населення. Передвиборча програма політика доволі загальноно описує, які кроки робитиме новий Президент.

НБУ розробив пропозицію перерахувати зобов'язання за кредитами в іноземній валюті за курсом, який був актуальний на момент підписання договору. Подібний крок може спричинити величезні збитки банкам і ще більше дестабілізувати ситуацію у секторі.

В енергетичній сфері продовжуються спроби залагодити газовий конфлікт між Україною та Росією за участю ЄС, але вони залишаються безрезультатними.

2.1. Очікування від Петра Порошенка в економічній сфері

Передвиборча програма новообраного Президента доволі розмито описує економічні питання, хоча критична ситуація в українській економіці змусить політика приділяти неабияку увагу економічним реформам і забезпеченню енергетичної незалежності.

Основні акценти зроблені на наступному: в податковій сфері – зниження податків і загальне скорочення їх кількості, боротьба з офшорами, збереження спрощеної системи оподаткування для МСБ, а в зовнішньоекономічній – швидке підписання економічної частини Угоди з ЄС. Саме її положення і стануть основою для реформування економіки. Особлива увага приділяється необхідності реформування правової системи задля покращення умов ведення бізнесу і підвищення інвестиційної привабливості України і боротьбі з корупцією. Пріоритетними галузями визначено сільське господарство та ВПК. Також запропоновано визнати АМКУ основним регуляторним органом в сфері економіки.

В енергетичній сфері Петро Порошенко наголошує на важливості організації реверсних поставок газу з ЄС в Україну та початку видобутку нетрадиційного газу всередині країни. Політик також пообіцяв через два роки побудувати LNG-термінал на Чорному морі та продовжити переговори з Туреччиною. Всі ці кроки мають на меті мінімізувати споживання російського газу Україною.

Ключовим питанням для нового Президента стане наявність його політичної волі в боротьбі з корупцією в бізнесі та державному управлінні, а також підтримка його кроків на рівні уряду.

2.2. Пропозиція НБУ щодо валютних кредитів

З метою мінімізації втрат населення, що сплачує іпотеку у валюті, НБУ розробив законопроект «Про врегулювання ситуації з погашенням зобов'язань за кредитами в іноземній валюті, забезпеченими іпотекою». Законопроектом передбачено зобов'язати комерційні банки реструктуризувати валютні кредити шляхом перерахування зобов'язань за кредитом за офіційним курсом відповідної іноземної валюти до гривні, встановленим Національним банком України на дату підписання договору. При цьому ставка за

*Програма
Петра
Порошенка
доволі розмито
описує
економічні
питання*

*НБУ пропонує
перерахувати
зоборгованість
за валютними
кредитами по
курсу на дату
підписання
договору*

кредитом зміні не підлягає.

Прийняття даного законопроекту може мати неоднозначний вплив на всю вітчизняну банківську систему – збитки банків від курсової різниці під час реструктуризації кредитів відповідно до законопроекту можуть сягнути до 16 млрд. грн.

Збитки створять додаткові навантаження на капітал банків. Низка банків може втратити здатність дотримуватися обов'язкових нормативів капіталу та наразитися на санкції Нацбанку. Кількість проблемних банків може швидко збільшитися, докапіталізації потребуватимуть і державні банки, що означатиме додаткове незаплановане навантаження на державний бюджет України.

Крім того, банки нестимуть збитки від різниці між вартістю ресурсів та доходністю іпотеки після реструктуризації упродовж всього строку дії таких кредитів. Причина в тому, що процентна ставка за реструктуризованими іпотечними кредитами в гривні буде нижче собівартості залучених строкових депозитів.

У зв'язку з можливими негативними наслідками прийняття подібного законопроекту альтернативним шляхом може бути конвертація 50% від заборгованості позичальника з одночасним обліком різниці в курсах валют і відсоткових ставках на окремому кредитному рахунку позичальника. Частина цієї суми буде щорічно анулюватися позичальнику пропорційно до щорічного відсотка погашених зобов'язань за конвертованою заборгованістю.

Іншим варіантом є дозвіл банкам встановлювати спеціальний курс продажу іноземної валюти окремим категоріям позичальників виключно з метою погашення зобов'язань за іпотечними кредитами (за курсом НБУ, без доходу для банку), а також можливість відміни сплати пенсійного збору з операцій продажу іноземної валюти.

2.3. Ситуація в енергетичній сфері

26 травня 2014 року відбувся другий раунд переговорів з питань ціни і постачань газу між Україною, ЄС і Росією, які завершилися безрезультатно. Українська сторона знову озвучила необхідність пакетної угоди, яка буде регламентувати погашення виставлених рахунків і умови подальших поставок газу в Україну. Україна готова погасити неоплачені рахунки за умови досягнення цивілізованого компромісу, що буде гарантувати безперебійність поставок газу в Україну. Росія ж чекає від України 2,5 млрд. дол. до 29 травня 2014 року, що є обов'язковою умовою переговорів про знижку.

З огляду на заяви урядовців сподіватися на компроміс поки що не варто. Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк звинувачує Росію в крадіжці у Україні 2,2 млрд. куб. м газу на 1 млрд. дол. у зв'язку із захопленням Росією «Чорноморнафтогазу» в Криму. Єврокомісар з енергетики Гюнтер Еттінгер закликав Україну відокремити газове питання від проблеми Криму. Наразі потрібно вирішити питання щодо постачання газу та погашення боргів, інакше це може ускладнити переговорний процес.

Якщо до 29 травня між «Нафтогазом України» «Газпромом» не будуть підписані договори про зниження ціни на природний газ для України, то компанії зустрінуться в Стокгольмському арбітражі.

Міністр фінансів Олександр Шлапак сказав, що в Україні є необхідна сума для того, щоб погасити газові борги перед

Подібна ініціатива призведе до величезних збитків банківського сектору

Є низка альтернатив, як підтримати позичальників з кредитами в іноземній валюті

Поки що сподіватися на компроміс у газовій сфері не варто

«Газпромом», але поки що незрозумілою залишається ціна на російський газ. Заява міністра енергетики Юрія Продана, що Україна готова оплачувати рахунки російського «Газпрому» тільки після узгодження тимчасової ціни газу на рівні \$268,5 за 1 тис. куб. м, яка діятиме до повного врегулювання суперечки між сторонами, свідчить про те, що відключення газу стає все більш реальним.

Гюнтер Еттінгер пропонує оплатити 50% боргової суми та далі вести переговори при посередництві ЄС, щоб досягти консенсусу щодо майбутніх цін. За умови консенсусу залишок заборгованості може бути оплачений. Ці дії свідчать про те, що ЄС занепокоєний ситуацією та намагається вмовити Україну зробити певні кроки для зняття загрози щодо припинення поставок газу.

Росія не йтиме з європейського енергетичного ринку та використовує заяви щодо прокладки газопроводу через країни, які не входять до ЄС, лише із спекулятивною метою. Будівництвом Північного та Південного потоків Москва прагне знизити транзитну залежність від України. Ці дії загрожують енергетичній безпеці України, але завдяки підтримці Євросоюзу та США втілити ці наміри Росії навряд чи вдасться.

У випадку припинення постачання російського газу через територію України можуть виникнути проблеми у балканських країнах, Словаччині, Італії, Хорватії, Румунії та Угорщині.

Що стосується енергетичної безпеки ЄС, прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск запропонував створити європейський енергетичний союз. Цю ідею підтримали в Брюсселі.

ЄС розробив нову стратегію скорочення енергозалежності від Росії. Документ має бути оприлюднений наприкінці травня. Очевидно, що навіть при серйозному тиску ЄС вирішити газовий конфлікт Москви і Києва буде непросто і Європа не зможе оперативно знизити ризики обмеження поставок через проблеми з транзитом.

Відключення газу стає все більш реальним

Поведінка Росії загрожує енергетичній безпеці України та ЄС

3. Політична конкуренція

Президентські вибори завершилися в один тур, із впевненою перемогою Петра Порошенка. Перед політиком тепер стоїть багато завдань, які він обіцяв виконати в своїй програмі, тоді як часові рамки їх виконання – обмежені.

Від Юлії Тимошенко, яка отримала лише 13% підтримки виборців, очікується переформатування її політичної сили з прицілом на наступні парламентські вибори та початок роботи в опозиції до Президента.

Неочікувано висока підтримка Олега Ляшка та Анатолія Гриценка свідчить про те, що обидва політики зацікавлені в дострокових виборах і намагатимуться провести свої партії в парламент.

Низький рівень підтримки Сергія Тігіпка пояснюється тим фактом, що більшість жителів Донбасу не змогли взяти участь у виборах через дії терористів. Однак, рівномірний розподіл його підтримки на Півдні та Сході вказують на те, що цей політик найбільш близький до успадкування електорату Партії регіонів.

Віталію Кличку вдалося отримати переконливий мандат підтримки від киян. Крім того, УДАРу без особливих зусиль вдасться сформуванню більшості в Київській раді, що позитивно вплине на спроможність їх лідера реалізувати його програму реформ у столиці.

3.1. Обіцянки та виклики переможця президентської гонки

Петро Порошенко зміг здобути перемогу в президентських виборах вже в першому турі. Високий результат кандидата пояснюється не стільки його особистим рейтингом, як бажанням більшості українців провести вибори в один тур і якомога швидше стабілізувати політичну ситуацію в країні. Таким чином, для значної частини виборців основним критерієм вибору стали результати соціологічних досліджень, які впродовж всієї кампанії показували великий відрив мільярдера від інших кандидатів.

Подібна мотивація виборця ставить перед політиком серйозні виклики, оскільки суспільство очікуватиме від нього конкретних результатів уже в короткостроковому періоді, а так званий «медовий місяць», коли на початку каденції політика намагаються не критикувати, буде мінімальним по своїй тривалості.

Першочерговими завданнями для Петра Порошенка як Президента є усунення терористичної загрози з боку сепаратистів на Сході, ініціювання діалогу з частиною Донбасу, яка не змогла взяти участь у виборах, а також початок двосторонніх переговорів з Росією.

Росія вже заявила, що готова до діалогу з Петром Порошенком без посередників, але Кремль проти відновлення антитерористичної операції на Донбасі. У той же час успішна боротьба з терористами є ключем до стабілізації ситуації в регіоні.

Петро Порошенко неодноразово наголошував на необхідності говорити з бойовиками мовою сили та вважає, що АТО повинна тривати кілька годин, а не кілька місяців. При цьому свій перший візит на посаді Президента він обіцяв здійснити саме на Донбас.

Також Порошенко заявив, що його повністю влаштовує Арсеній Яценюк на посаді Прем'єр-міністра. Очікується, що наступний

Високий результат Порошенка пояснюється бажанням українців провести вибори в один тур

Перший візит Президента буде на Донбас

Президент внесе кандидатури міністра закордонних справ і міністра оборони за своєю квотою, а також наполягатиме на зміні деяких інших урядовців, зокрема міністра внутрішніх справ. У той же час решта Кабміну залишиться функціонувати до наступних парламентських виборів. У своїй програмі політик наголосив, що підтримує парламентсько-президентську форму правління і не робитиме ніяких кроків, щоб розширити власні повноваження.

У той же час Порошенко продовжує наполягати на проведенні дострокових парламентських виборів вже цього року, які, на його думку, мають відбутися на пропорційній основі з відкритими списками.

Хоча перед Порошенком стоїть завдання налагодити відносини з Росією, європейська інтеграція теж залишається його пріоритетом. У своїй програмі він обіцяв якнайшвидше підписати економічну частину Угоди про Асоціацію та запровадити безвізовий режим з ЄС протягом уже першого року свого президентства. Кінцевою метою цього напрямку його політики є початок переговорів щодо повноцінного членства України в ЄС.

У внутрішній політиці своїми основними завданнями Петро Порошенко визначив реформу правоохоронних органів, антикорупційну люстрацію та створення професійного корпусу держслужбовців. Також він обіцяв провести децентралізацію влади, коли більшість повноважень буде передано виконкомам місцевих рад.

Перед Петром Порошенком стоїть багато викликів як у внутрішній, так і в зовнішній політиці. Увага суспільства буде прикута до того, наскільки послідовно він виконуватиме обіцянки, дані під час його передвиборчої кампанії.

3.2. Неочікувані результати виборів

Тоді як соціологічні дослідження чітко передбачили перемогу Петра Порошенка зі значним відривом від його опонентів, день виборів приніс і низку несподіванок. Практично всі вони пояснюються тим фактом, що кілька мільйонів жителів Донбасу не змогли взяти участь у виборах через загрозу з боку терористів. Таким чином, політичні сили, які користуються популярністю на Заході та в Центрі, отримали більшу підтримку на загальнонаціональному рівні, а кандидати, які орієнтуються на російськомовного виборця Сходу, зокрема Сергій Тігіпко та Михайло Добкін – меншу.

Ця тенденція пояснює, чому Сергію Тігіпку не вдалося взяти третє місце, хоча соціологи прогнозували, що політик може навіть претендувати на «срібло». Тим не менше, результати показують, що його підтримка доволі рівномірно розподілилася по всіх областях Півдня та Сходу, з найбільшою відносною концентрацією прибічників в Одеській, Луганській та Донецькій областях. Це свідчить про те, що Сергій Тігіпко має найкращі стартові позиції для перетягування колишнього електорату Партії регіонів у цих областях у лави відновленої «Сильної України».

Справжнім відкриттям цих виборів став Олег Ляшко, який впевнено зайняв третє місце та поширив свій вплив з Чернігівської області на Західну та Центральну Україну. Це серйозна заявка для початку формування команди та роботи зі спонсорами, яка може допомогти Радикальній партії перемогти на парламентських виборах. Однак, на даний момент ця політична сила існує виключно завдяки

***Уряд
залишиться до
наступних
виборів
парламенту***

***Боротьба з
корупцією –
один з основних
пріоритетів
Президента***

***Сергій Тігіпко
не зміг взяти
третє місце
через
неможливість
провести
вибори на
Донбасі***

епатажності свого лідера, тоді як для роботи в парламенті потрібна і команда, і програма.

Третьою несподіванкою виборів стало швидке визнання їх результатів Юлією Тимошенко. Вона до кінця сподівалася, що Порошенку не вдасться перемогти у першому турі, а до другого туру вона зможе частково мобілізувати виборців інших кандидатів, зокрема Анатолія Гриценка та Олега Ляшка.

У зв'язку з поразкою на виборах на «Батьківщину» чекають значні зміни. По-перше, частина фракції (близько 15 депутатів) лояльні до Петра Порошенка, а ще 20 депутатів входять до умовної групи Арсенія Яценюка, який співпрацюватиме з Президентом.

Юлії Тимошенко необхідно перегрупувати свої сили та готуватися до парламентських виборів в умовах доволі низької підтримки її політичної сили та появи на її електоральному полі нових гравців на кшталт Олега Ляшка, Анатолія Гриценка та Юрія Луценка. Передбачається, що останній очолюватиме партійний проект Петра Порошенка на наступних парламентських виборах.

**Юлія
Тимошенко
вірила, що буде
другий тур**

3.3. Київська перемога Віталія Кличка

Віталій Кличко отримав впевнену перемогу у виборах мера Києва з підтримкою більше 55%. Цей результат усуває підґрунтя для критики опонентів, які перед виборами наполягали на організації місцевих виборів у великих містах у два тури.

Лідер УДАРУ неодноразово заявляв, що повноваження мера мають бути розширені та закріплені у новій редакції закону «Про столицю».

Одним з варіантів розширення повноважень є об'єднання посад мера Києва та голови Київської міської державної адміністрації (КМДА). Політик пояснює, що для отримання реальних результатів потрібні реальні повноваження. Однак, концентрація влади в одних руках і відсутність системи стримувань і противаг, яка забезпечуватиме контроль за діями мера, вестиме до політичної корупції.

З іншого боку, цілком можливо, що Київ стане експериментальним майданчиком для реформи місцевого самоврядування, концепція якої розробляється урядом. Відповідно до цієї концепції, місцеві державні адміністрації ліквідовуються, а виконками місцевих рад отримують широкі повноваження у соціально-економічній сфері. Функції виконання загальнодержавної політики, захист територіальної цілісності та дотримання Конституції покладаються на вищих чиновників державної служби.

На ефективність діяльності Віталія Кличка на посаді мера Києва позитивно вплине і високий результат УДАРУ на виборах до Київради. Заручившись підтримкою мажоритарщиків, цій політичній силі вдасться сформувати більшість у раді, навіть не залучаючи інші партії.

У той же час за попередніми підрахунками до Київради проходить сім партій, деякі з яких будуть не проти співпрацювати з УДАРом. Характерно, що низка партій, зокрема об'єднання «Самопоміч», Радикальна партія Олега Ляшка та «Нове життя», ще не працювали на місцевому рівні в Києві. Їх присутність у Київradі обіцяє внести дещо нову якість у муніципальну політику в столиці.

**Віталій Кличко
шукатиме
механізми
розширення
повноважень
своїї нової
посади**

**Нові партії в
Київradі дещо
змінять якість
муніципальної
політики**